

Bruksela, 29 kwietnia 2019 r.
(OR. en)

8884/19

PUBLIC 57
INF 122

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – GRUDZIEŃ 2018 R.

Q

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów¹ przyjętych przez Radę w listopadzie 2018 r.²³

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do *Dziennika Urzędowego*,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Dla ułatwienia podano także „skrótowe tytuły” stosowane w porządkach posiedzeń Rady (zaznaczono je *kursywą*).

² Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie stosowania, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów utworzonych na podstawie umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itd.

³ W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej może wystąpić różnica między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt prawny został przyjęty, a faktyczną datą przedmiotowego aktu, jako że akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej uważa się za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obydwu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje dotyczące przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W GRUDNIU 2018 R.

3658. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Transport, Telekomunikacja i Energia), które odbyło się w Brukseli w dniach 3 i 4 grudnia 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Rozporządzenie o Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC)</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 1–35	51/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Finlandii

„Finlandia z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte pomiędzy Radą i Parlamentem w sprawie dyrektywy ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej oraz rozporządzenie BEREC. Finlandia w pełni popiera promowanie jednolitego rynku cyfrowego, który stanowi podstawowy element konkurencyjności UE. Kluczowym celem w tych dyskusjach było dla Finlandii złagodzenie i zaktualizowanie obecnych surowych regulacji dotyczących usług telekomunikacyjnych. Finlandia opowiada się zdecydowanie za kluczowymi celami programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) oraz programu lepszego stanowienia prawa, a mianowicie za tym, by zapewnić, aby prawodawstwo UE przynosiło obywatelom i przedsiębiorstwom rezultaty w sposób skuteczny, wydajny i przy minimalnych kosztach. Z ubolewaniem odnotowujemy, że regulacje dotyczące cen połączeń wewnątrzunijnych pozostają w konflikcie z tymi celami ogólnymi, a także z celami ram regulacyjnych w zakresie modernizacji i inwestycji. Po pierwsze – regulacje dotyczące cen nie odzwierciedlają podejścia regulacyjnego zakładającego zachowanie aktualności, w szczególności w związku z faktem, że dotyczą one usług, z których konsumenci korzystają w coraz mniejszym stopniu. Po drugie – tego typu ogólnounijne regulowanie cen nie ma uzasadnienia na rynku, na którym konsumenci dysponują szeregiem różnych alternatywnych rozwiązań. W wielu państwach członkowskich świadczenie usług w zakresie tradycyjnych wewnątrzunijnych połączeń i wiadomości SMS ma już charakter konkurencyjny. Ponadto wśród konsumentów coraz bardziej popularne są – również w łączności transgranicznej – usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów. Regulacje cen będą wiązały się ze znacznymi zmianami technicznymi, handlowymi i administracyjnymi dla dostawców usług, lecz nie będą przynosiły wyraźnie dowiedzionych wielkoskalowych korzyści samym konsumentom. Z wyżej wymienionych powodów Finlandia wyraża rozczarowanie faktem, że porozumienie w swojej ostatecznej wersji kompromisowej obejmuje regulacje dotyczące cen połączeń wewnątrzunijnych.”

<i>Dyrektywa o europejskim kodeksie łączności</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36–214	52/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Dyrektywa o efektywności energetycznej</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210–230	54/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które głosowały przeciw: BE, CZ państw, które wstrzymały się od głosu: HR, SK
Oświadczenie Belgii „Mimo że Belgia głosowała przeciw wnioskowi, nadal zdecydowanie popiera politykę w zakresie zrównoważonej energii i klimatu nakreśloną w konkluzjach Rady z października 2014 r. i opisaną w porozumieniu paryskim. Co więcej, Belgia w pełni popiera zasadę efektywności energetycznej. Ambitny cel zawarty w przedłożonym wniosku, a konkretnie w jego art. 7, stawia jednak przed Belgią niemożliwy do osiągnięcia cel, którym byłoby spełnienie powyższych postulatów w sposób opłacalny. Niezależnie od tego Belgia nadal będzie wносить konstruktywne wkłady w realizację europejskiego celu w zakresie efektywności energetycznej.”.			
Oświadczenie Chorwacji „Republika Chorwacji wyraża zaniepokojenie przepisami art. 7 i wartościami faktycznych rocznych oszczędności w zakresie zużycia energii ogółem, których docelowy poziom ustanowiono na 0,8 %. Republika Chorwacji może, zgodnie z wcześniej wyrażanymi stanowiskami, zgodzić się na poparcie rozwiązania kompromisowego przewidującego maksymalny poziom 0,7 %. Chociaż realizacja działań na rzecz efektywności energetycznej we wszystkich sektorach przyczyni się znacznie do spadku zużycia energii w UE, ustalenie wartości faktycznych rocznych oszczędności na poziomie 0,8 % jest nierealne ekonomicznie i może mieć istotny negatywny wpływ na gospodarkę Republiki Chorwacji. Dlatego też Republika Chorwacji wstrzyma się od głosu podczas przyjmowania ostatecznego kompromisowego tekstu wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE.”.			

Oświadczenie Republiki Czeskiej

„Mimo że Republika Czeska głosowała przeciw wnioskowi, nadal zdecydowanie popiera zasady efektywności energetycznej i obniżania emisyjności oraz politykę w zakresie zrównoważonej energii. Niemniej jednak, naszym zdaniem, ambitne zobowiązanie zawarte w zmienionym art. 7 stanowi wielkie wyzwanie dla Republiki Czeskiej. Zmienione zobowiązanie wymagać będzie fundamentalnej zmiany ram polityki na rzecz efektywności energetycznej, a jego opłacalna realizacja może w ostatecznym rachunku okazać się niemal niemożliwa.

Republika Czeska jest nadal zdecydowana działać na rzecz pomyślnej realizacji polityki na rzecz efektywności energetycznej i będzie starać się wносить wkład w osiągnięcie unijnego celu w zakresie tej polityki.”.

Oświadczenie Portugalii

„Portugalia zdecydowanie popiera zasadę «efektywność energetyczna przede wszystkim», jednak ponownie wyraża obawy, o których informowała już na wcześniejszych etapach negocjacji, dotyczące niezwykle dużego wysiłku związanego z realizacją art. 7 dyrektywy.”.

Rozporządzenie o zarządzaniu unią energetyczną

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Tekst mający znaczenie dla EOG).
Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1–77

55/18

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu

Oświadczenia Komisji

Oświadczenie Komisji w sprawie metanu – art. 16

„Komisja przyjmuje do wiadomości porozumienie współprawodawców dotyczące art. 16, w wyniku którego należy przedstawić plan strategiczny dotyczący metanu.

Komisja potwierdza swoje zobowiązanie do analizy emisji metanu, zwłaszcza w kontekście długoterminowej strategii Unii.

Komisja podkreśla jednak, że zastrzega sobie prawo do udzielenia odpowiedzi zgodnie z postanowieniami Traktatu, zwracając uwagę w szczególności na swe prawo inicjatywy.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 44

„Rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną jest najważniejszym elementem pakietu «Czysta energia dla wszystkich Europejczyków». Jego celem jest określenie procesu zapewniającego realizację ambicji oraz spójność strategii i środków podejmowanych na różnych poziomach w dążeniu do celów unii energetycznej, a w szczególności celów UE w zakresie klimatu i energii na rok 2030.

We wspólnej deklaracji w sprawie priorytetów legislacyjnych UE na lata 2018–2019 trzy instytucje zobowiązały się do realizacji ambitnej unii energetycznej i perspektywicznej polityki w dziedzinie zmiany klimatu, zwłaszcza poprzez wdrożenie ram UE w zakresie klimatu i energii do 2030 r. oraz dalsze stosowanie porozumienia paryskiego, w tym poprzez prawodawstwo dotyczące czystej energii dla wszystkich Europejczyków.

W tym kontekście Komisja przyjmuje do wiadomości porozumienie współprawodawców dotyczące art. 44, które przewiduje, że w wykonaniu rozporządzenia Komisję wspierają dwa komitety.

Komisja ubolewa, że współprawodawcy nie przyjęli jej wniosku, zgodnie z którym wykonywanie uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji byłoby realizowane pod kontrolą jednego komitetu, całkowicie zgodnie z obowiązującymi zasadami procedury komitetowej określonymi w rozporządzeniu nr 182/2011⁽¹⁾ oraz w celu usprawnienia i lepszego stanowienia prawa.

Komisja podkreśla znaczenie jasnego podziału kompetencji między komitety – zasadnicze dla prawidłowego wykonywania przez Komisję uprawnień wykonawczych oraz stosowania rozporządzenia 182/2011 ustanawiającego horyzontalne zasady mające zastosowanie do komitetów.”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję, Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Dyrektywa o energii odnawialnej

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Tekst mający znaczenie dla EOG)
Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82–209

48/18

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem:
państw, które głosowały
przeciw: CZ
państw, które wstrzymały
się od głosu: BE, HU, SK

Oświadczenie Belgii

„Wstrzymanie się od głosu nie umniejsza faktu, że Belgia zdecydowanie opowiada się za energią odnawialną i za polityką klimatyczną określoną w konkluzjach Rady z października 2014 r. i ujętą w porozumieniu paryskim.

Ambitny cel określony w przedłożonym wniosku stawia jednak Belgię w obliczu prawdziwego wyzwania, jak cel ten osiągnąć w sposób racjonalny pod względem kosztów.

Niezależnie od tego wyzwania Belgia będzie nadal wносить konstruktywny wkład w osiągnięcie ustalonego celu.”.

Oświadczenie Niemiec

„Niemcy pragną w przedstawiony poniżej sposób skomentować art. 2 ust. 14 i 15, art. 21 i motywy 66 do 69 w wersji przedstawionej w obecnym ostatecznym tekście kompromisowym (PE-CONS 48/18).

Rząd federalny wyraża zgodę na ostateczny tekst kompromisowy (PE-CONS 48/18) wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) przy założeniu, że zwolnienie z opłat i należności przewidzianych w art. 21 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) ma zastosowanie zasadniczo tylko do indywidualnej prosumpcji, o ile państwa członkowskie nie postanowią inaczej; oraz że motyw 69 ma za zadanie wyjaśnić, że art. 21 ust. 3 lit. a) obejmuje zarówno możliwość pobierania opłat i należności, jeśli jednocześnie dostarczane jest wsparcie przez system wsparcia, jak i możliwość stosowania tylko częściowych zwolnień, pod warunkiem że rezultat jest taki sam: zapewniona jest rentowność takich projektów.”.

Oświadczenie Republiki Czeskiej

„To, że Republika Czeska zagłosowała przeciwko ostatecznemu kompromisowi dotyczącemu dyrektywy, nie oznacza, że przestanie promować zrównoważoną politykę energetyczną i ochronę klimatu określone w konkluzjach Rady z października 2014 r. i uzgodnione w porozumieniu paryskim. Republika Czeska ma za cel dalej rozwijać i promować odnawialne źródła energii, aby zapewnić wzrost roli odnawialnych źródeł energii w koszyku energetycznym.

Republika Czeska będzie konstruktywnie przyczyniać się do osiągnięcia ogólnego celu UE, a także poszczególnych celów sektorowych. Wkłady te będą realizowane w sposób oszczędny pod względem kosztów a także z uwzględnieniem warunków geograficzno-klimatycznych oraz możliwości gospodarczych Republiki Czeskiej. W tym kontekście konieczne jest uwzględnienie środków już wydanych na wsparcie odnawialnych źródeł energii.

Republika Czeska działa bardzo odpowiedzialnie i konsekwentnie, jeśli chodzi o osiągnięcie do 2020 r. celu dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych. Takie samo podejście będzie stosować w latach 2021–2030. Świadczy o tym fakt, że wiążący cel dotyczący energii ze źródeł odnawialnych na rok 2020 został osiągnięty przez Republikę Czeską 7 lat wcześniej, niż wymagało tego europejskie ustawodawstwo.”.

Oświadczenie Chorwacji

„Republika Chorwacji poprze przyjęcie wniosku, lecz wyraża obawy odnośnie do osiągnięcia do 2030 roku co najmniej 14 % poziomu stosowania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu, jak już zaznaczono w dyskusjach na forum Rady.

Aby osiągnąć cele unii energetycznej, konieczne jest osiągnięcie celów w zakresie obniżenia emisyjności i znaczące zmniejszenie konsumpcji energii, niemniej ubolewamy, że wyżej wspomniany poziom ambicji ustalono bez uwzględnienia stanu gospodarki i różnych poziomów rozwoju technologicznego w państwach członkowskich.”.

Oświadczenie Komisji

„Komisja zauważa, że obaj współprawodawcy osiągnęli zgodę co do treści art. 4 wykraczającej poza ogólne zasady wniosku Komisji COM(2016) 767 final. W pełni wspierając cele dyrektywy, Komisja uważa, że można by je osiągnąć bez uzgodnionego brzmienia art. 4 ust. 3 (akapit trzeci), ust. 4 (akapit drugi i trzeci), ust. 5 i 6, czego dowodzi obecnie obowiązująca dyrektywa 2009/28/WE.”.

*Dyrektywa o nadaniu uprawnień krajowym organom ochrony konkurencji:
ECN Plus*

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mająca na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Tekst mający znaczenie dla EOG)
Dz.U. L 11 z 14.1.2019, s. 3–33

42/18

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu

Oświadczenie Danii

„Dania popiera wniosek i jego ogólny cel polegający na rozszerzeniu uprawnień krajowych organów ochrony konkurencji. Skuteczne zasady konkurencji mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia właściwego funkcjonowania jednolitego rynku i dla wzrostu, jako że konkurencja sprzyja innowacjom, wydajności i gwarantuje konsumentom najlepszy wybór.

Dania uważa jednak, że – zasadniczo – wybór właściwego przepisu proceduralnego powinien pozostać w gestii państw członkowskich, tak by mogły one zapewnić, że postępowania są zgodne z ich zasadami i tradycjami prawnymi. Dlatego też Dania wyraża głębokie ubolewanie z powodu brzmienia art. 13 przedmiotowej dyrektywy.

Choć nie zmienia to stanowiska Danii w tej kwestii, Dania z zadowoleniem odnosi się do obecnych w art. 3 oraz w motywach 14 i 42 dyrektywy odniesieniach do ogólnych zasad unijnego prawa i do Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Odniesienia te wskazują wyraźnie, że zasady te mają zastosowanie we wszystkich postępowaniach dotyczących przypadków naruszenia art. 101 i 102 TFUE, w tym w postępowaniach sądowych innych niż postępowania karne.”.

Oświadczenie Komisji

„Komisja przyjmuje do wiadomości brzmienie art. 11 uzgodnione przez Parlament Europejski i Radę w sprawie decyzji tymczasowych.

Decyzje tymczasowe mogą być ważnym narzędziem dla organów ds. konkurencji, zapobiegającym naruszeniu konkurencji w trakcie trwania dochodzenia.

Aby umożliwić organom ds. konkurencji bardziej skuteczne radzenie sobie z rozwojem sytuacji na szybko zmieniających się rynkach, Komisja zobowiązuje się, że w ciągu dwóch lat od daty transpozycji dyrektywy przeprowadzi analizę, czy możliwe jest uproszczenie przyjmowania decyzji tymczasowych w ramach Europejskiej Sieci Konkurencji. Wyniki analizy zostaną przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Konkluzje o sieciach szerokopasmowych w państwach członkowskich UE (sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 12/2018)</i> Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 12/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Sieci szerokopasmowe w państwach członkowskich UE – pomimo poczynionych postępów nie wszystkie cele strategii „Europa 2020” zostaną osiągnięte”	14395/18
<i>Konkluzje na temat mobilności w ramach programu Erasmus+ (sprawozdanie specjalne nr 22/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego)</i> Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego nr 22/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Mobilność w ramach programu Erasmus+. Miliony uczestników i wielowymiarowa europejska wartość dodana, ale pomiar wyników wymaga udoskonalenia”	14077/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE na 7. zebranie stron Porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych w odniesieniu do niektórych zmian do załącznika 3</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na siódmym posiedzeniu zebrania Stron Porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych w odniesieniu do niektórych zmian załącznika 3 do porozumienia	14175/18

<i>Decyzja Rady o zmianie protokołu 3 do układu eurośródziemnomorskiego z Jordanią dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej</i> Decyzja Rady (UE) 2019/41 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stowarzyszenia utworzonego Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie zmiany Protokołu 3 do tego Układu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 114–146		10147/1/18 REV 1	
<i>Misja EUMM Georgia: decyzja o przedłużeniu mandatu</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1884 z dnia 3 grudnia 2018 r. przedłużająca i zmieniająca decyzję 2010/452/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 41–42		12776/18	
<i>Konkluzje o żegludze śródlądowej</i> Konkluzje Rady pt. „Żegluga śródlądowa – dostrzeżmy jej potencjał i promujmy ją!”		15144/18	
3659. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Sprawy Gospodarcze i Finansowe), które odbyło się w Brukseli w dniu 4 grudnia 2018 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>„Rozwiązania przejściowe” w zakresie VAT</i> <i>a) dyrektywa w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie VAT do celów opodatkowania handlu między państwami członkowskimi</i> Dyrektywa Rady (UE) 2018/1910 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej dotyczących opodatkowania handlu między państwami członkowskimi Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 3–7	12848/1/18 REV 1	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

„Rozwiązania przejściowe” w zakresie VAT b) rozporządzenie w odniesieniu do wymiany informacji w celu monitorowania stosowania procedury magazynu typu call-off stock Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1909 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do wymiany informacji w celu monitorowania prawidłowego stosowania procedury magazynu typu call-off stock Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 1–2	12850/18	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
„Rozwiązania przejściowe” w zakresie VAT c) rozporządzenie w odniesieniu do niektórych zwolnień związanych z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1912 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do niektórych zwolnień związanych z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 10–12	12849/18	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja wykonawcza Rady w sprawie odstępstwa VAT dla Zjednoczonego Królestwa dotycząca ustalenia wartości proporcjonalnej VAT w odniesieniu do wydatków na paliwo wykorzystywane w celach prywatnych w samochodach służbowych Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1918 z dnia 4 grudnia 2018 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 30–31		13816/18	
Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Polskę do dalszego stosowania zwolnienia z podatku VAT wobec podatników, których roczny obrót nie przekracza 40 000 EUR Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1919 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polskę do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 32–33		13998/18	

<i>Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Niemcy do stosowania zwolnienia z podatku VAT wobec podatników, których roczny obrót nie przekracza 25 000 EUR</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1904 z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie upoważnienia Niemców do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 310 z 6.12.2018, s. 25–26	13999/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Łotwę do ograniczenia prawa do odliczenia VAT za niektóre samochody osobowe</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1921 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/191/UE upoważniającą Łotwę do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 36–37	14315/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady przedłużająca odstępstwo dla Litwy w odniesieniu do określenia osoby zobowiązanej do zapłaty VAT</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1920 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2010/99/UE upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 34–35	14002/18
<i>Kodeks postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) – konkluzje Rady</i> Konkluzje Rady w sprawie kodeksu postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)	15802/18
<i>Unijny wykaz jurysdykcji niechętnych współpracy podatkowej</i> – Realizacja zobowiązań Unijny wykaz jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych Sprawozdanie Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) sugerujące zmiany do załącznika II do konkluzji Rady z 5 grudnia 2017 r. Dz.U C 441 z 7.12.2018, s. 3–4	14380/18

<i>Konkluzje o planie działania w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy</i> Projekt konkluzji Rady w sprawie planu działania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy	14387/18
<i>Konkluzje o części zapobiegawczej (sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 18/2018)</i> Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego nr 18/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy osiągnięto główny cel części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu?”	15158/18
<i>Decyzja/zalecenie Rady co do stosowania paktu stabilności i wzrostu</i> Decyzja Rady (UE) 2018/2020 z dnia 4 grudnia 2018 r. stwierdzająca, że Rumunia nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 22 czerwca 2018 r. Dz.U. L 323 z 19.12.2018, s. 16–17	14683/18
<i>Decyzja/zalecenie Rady co do stosowania paktu stabilności i wzrostu</i> Zalecenie Rady z dnia 4 grudnia 2018 r. mające na celu skorygowanie odnotowanego znacznego odstępstwa od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego w Rumunii Dz.U. C 460 z 21.12.2018, s. 1–3	14684/18
<i>Decyzja/zalecenie Rady co do stosowania paktu stabilności i wzrostu</i> Decyzja Rady (UE) 2018/2028 z dnia 4 grudnia 2018 r. stwierdzająca, że Węgry nie podjęły skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 22 czerwca 2018 r. Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 29–30	14685/18
<i>Decyzja/zalecenie Rady co do stosowania paktu stabilności i wzrostu</i> Zalecenie Rady z dnia 4 grudnia 2018 r. mające na celu skorygowanie odnotowanego znacznego odstępstwa od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego na Węgrzech Dz.U. C 460 z 21.12.2018, s. 4–5	14686/18

3660. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów), które odbyło się w Brukseli w dniach 6 i 7 grudnia 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Zalecenie Rady z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie ściślejszej współpracy w zakresie przeciwdziałania chorobom zwalczanym drogą szczepień Dz.U. C 466 z 28.12.2018, s. 1–7	14152/1/18 REV 1

3661. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne), które odbyło się w Brukseli w dniach 6 i 7 grudnia 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (UE) nr 216/2013 o elektronicznej publikacji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2056 z dnia 6 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 216/2013 w sprawie elektronicznej publikacji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej Dz.U. L 329 z 27.12.2018, s. 1–2	14463/17	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Zmiana rozporządzenia o leasingu z załogą</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty Dz.U. L 11 z 14.1.2019, s. 1–2	61/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które głosowały przeciw UK

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Oświadczenie Rady o walce z antysemityzmem</i> Deklaracja Rady w sprawie zwalczania antysemityzmu oraz wypracowania wspólnego podejścia do bezpieczeństwa z myślą o skuteczniejszej ochronie społeczności i instytucji żydowskich w Europie	14966/18
<i>Konkluzje o kierunku strategicznym działań w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego</i> Konkluzje Rady w sprawie kierunku strategicznego przyszłych działań w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego	14806/18
<i>Konkluzje Rady o rozwoju alternatywnym</i> Konkluzje Rady w sprawie rozwoju alternatywnego: „W kierunku nowej koncepcji rozwoju alternatywnego oraz związanych z nim, skoncentrowanych na rozwoju, interwencji z zakresu polityki antynarkotykowej – wkład we wdrażanie dokumentu końcowego UNGASS 2016 oraz oenzetowskich celów zrównoważonego rozwoju”	14338/18
<i>Decyzja Rady o przystąpieniu Samoa do Umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym z państwami Pacyfiku</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1908 z dnia 6 grudnia 2018 r. w sprawie przystąpienia Samoa do Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony Dz.U L 333 z 28.12.2018, s. 1–441	12281/18
<i>Konkluzje Rady o wzajemnym uznawaniu w sprawach karnych</i> Konkluzje Rady w sprawie wzajemnego uznawania w sprawach karnych – „Propagowanie wzajemnego uznawania orzeczeń poprzez zwiększanie wzajemnego zaufania” Dz.U C 449 z 13.12.2018, s. 6–9	15272/18

3662. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Zagranicznych), które odbyło się w Brukseli w dniu 10 grudnia 2018 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Erytrea: zniesienie środków ograniczających (decyzja i rozporządzenie)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1944 z dnia 10 grudnia 2018 r. uchylająca decyzję 2010/127/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei Dz.U L 314 z 11.12.2018, s. 60–60	14663/18
<i>Erytrea: zniesienie środków ograniczających (decyzja i rozporządzenie)</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1932 z dnia 10 grudnia 2018 r. uchylające rozporządzenie (UE) nr 667/2010 w sprawie pewnych środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei Dz.U L 314 z 11.12.2018, s. 8–8	14665/18
<i>Sankcje wobec Somalii: transpozycja rezolucji RB ONZ 2444 (2018) (decyzja i rozporządzenie)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1945 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii Dz.U L 314 z 11.12.2018, s. 61–61	14668/18
<i>Sankcje wobec Somalii: transpozycja rezolucji RB ONZ 2444 (2018) (decyzja i rozporządzenie)</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1933 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 356/2010 wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii Dz.U L 314 z 11.12.2018, s. 9–10	ST 14670/18
<i>Sankcje wobec Demokratycznej Republiki Konga: przegląd (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1940 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 47–53	13868/18

<i>Sankcje wobec Demokratycznej Republiki Konga: przegląd (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1931 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 1–7	13870/18
<i>Sankcje w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi: rozszerzenie wykazu (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1930 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi Dz.U. L 313I z 10.12.2018, s. 5–7	14818/18
<i>Sankcje w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi: rozszerzenie wykazu (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1929 z dnia 10 grudnia 2018 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających Dz.U. L 313I z 10.12.2018, s. 1–4	14820/18
<i>Deklaracja Rady o wspólnym finansowaniu rozmieszczenia grup bojowych UE</i> Deklaracja Rady o wspólnym finansowaniu rozmieszczenia grup bojowych UE	15107/18
<i>Środki ograniczające wobec Sudanu Południowego – zmiany przyjęte przez ONZ – decyzja wykonawcza i rozporządzenie wykonawcze</i> Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/1946 z dnia 10 grudnia 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 62–64	14923/18

<i>Środki ograniczające wobec Sudanu Południowego – zmiany przyjęte przez ONZ – decyzja wykonawcza i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1934 z dnia 10 grudnia 2018 r. dotyczące wykonania art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 11–13	14924/18
<i>Konkluzje o strategii UE w sprawie Indii</i> Strategia UE wobec Indii – Konkluzje Rady	14638/18
<i>Konkluzje o Mjanmie/Birmie</i> Mjanma/Birma – Konkluzje Rady	15033/18
<i>Konkluzje o Libii</i> Konkluzje Rady w sprawie Libii	15028/18
<i>Konkluzje o kobietach, pokoju i bezpieczeństwie</i> Kobiety, pokój i bezpieczeństwo – Konkluzje Rady	15086/18
<i>Misja EUCAP Somalia: przedłużenie (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1942 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania i zmiany decyzji 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 56–57	14213/18
<i>Misja szkoleniowa UE w Republice Środkowoafrykańskiej: filar interoperacyjny (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1941 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/610 w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 54–55	14160/18

<i>Wsparcie dla niszczenia syryjskiej broni chemicznej (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1943 z dnia 10 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2303 w sprawie wsparcia stałego wykonywania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) oraz decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-33/DEC.1 dotyczącej zniszczenia broni chemicznej należącej do Syrii, w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 58–59	14276/18
<i>Unijne poparcie dla upowszechniania i skutecznego wdrażania Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu aktów terroryzmu jądrowego (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1939 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie wsparcia Unii na rzecz upowszechnienia i skutecznego wdrożenia Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 41–46	13494/18
<i>Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu UE na temat przedłużenia priorytetów partnerstwa między UE a Jordanią</i> Decyzja Rady (UE) 2019/28 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania o dwa lata Dz.U. L 8 z 10.1.2019, s. 27–29	14987/18

3663. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Ogólnych), które odbyło się w Brukseli w dniu 11 grudnia 2018 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Stanowisko Rady w sprawie drugiego projektu budżetu na 2019 r.</i> Decyzja Rady z dnia 11 grudnia 2018 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie drugiego projektu budżetu Unii Europejskiej na rok budżetowy 2019 Dz.U. C 451 z 14.12.2018, s. 2–2	15205/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które wstrzymały się od głosu: UK

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji**w sprawie środków na płatności**

„Parlament Europejski i Rada przypominają o potrzebie zapewnienia – w świetle wykonywania budżetu – regularnego realizowania płatności w odniesieniu do środków na zobowiązania, tak aby nie dopuścić do ewentualnego anormalnego poziomu niezapłaconych faktur na koniec roku budżetowego.

Parlament Europejski i Rada apelują do Komisji, by nadal uważnie monitorowała i aktywnie realizowała programy na lata 2014–2020. W tym celu zwracają się do Komisji, by w odpowiednim czasie przedstawiła zaktualizowane dane liczbowe dotyczące stanu realizacji i szacunków w odniesieniu do wymogów w zakresie środków na płatności w 2019 r.

Jeżeli dane wskażą, że środki zapisane w budżecie na 2019 r. są niewystarczające, aby pokryć zapotrzebowanie, Parlament Europejski i Rada zwrócą się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie właściwego rozwiązania, między innymi budżetu korygującego, aby umożliwić władzy budżetowej podjęcie w odpowiednim czasie wszelkich niezbędnych decyzji dotyczących należycie uzasadnionych potrzeb. W stosownych przypadkach, Parlament Europejski i Rada wezmą pod uwagę pilny charakter danej sprawy.”.

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

w sprawie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

„Parlament Europejski, Rada i Komisja przypominają, że zmniejszenie bezrobocia młodzieży pozostaje jednym z ważnych i wspólnych priorytetów politycznych, i potwierdzają swoją zdecydowaną wolę optymalnego wykorzystywania zasobów budżetowych w celu rozwiązania tego problemu, w szczególności za pomocą Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (YEI).

Parlament Europejski i Rada przyjmują do wiadomości dotychczasowe doświadczenia w kontekście zwiększenia zasobów szczególnej alokacji dla YEI, które spowodowały wiele zmian w programach po to, by z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) zapewnić kwoty w wysokości dopasowanej do kwoty wsparcia ze szczególnej alokacji dla YEI.

W związku z tym Parlament Europejski i Rada zwracają się do Komisji o to, by przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący sprawnego wykonania zwiększonych zasobów budżetowych dla YEI. Parlament Europejski i Rada uzgadniają, że szybko przeanalizują ten wniosek, z uwzględnieniem zbliżających się wyborów do Parlamentu Europejskiego, aby maksymalnie usprawnić przeprogramowanie w 2019 r.”

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

w sprawie uwzględniania kwestii związanych z klimatem

„Parlament Europejski, Rada i Komisja przypominają, jak ważne jest budowanie gospodarki niskoemisyjnej, zasobooszczędnej i odpornej na zmianę klimatu. W tym celu Parlament Europejski i Rada uzgodniły zainwestowanie co najmniej 20 % budżetu UE w wydatki związane z klimatem w latach 2014–2020. Pomimo tego, że sam budżet na 2019 r. osiąga cel równy 20 %, to – bieżące prognozy na cały okres 2014–2020 wskazują, że na działania w dziedzinie klimatu zostanie przydzielonych średnio 19,3 % budżetu UE, głównie z uwagi na opóźnienia w realizacji europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na początku tego okresu.

Parlament Europejski i Rada przyjmują do wiadomości tę sytuację i zwracają się do Komisji, by dołożyła wszelkich starań, aby osiągnąć cel równy 20 % w odniesieniu do całego okresu 2014–2020.”.

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji**w sprawie wzmocnienia poddziału 1a za pomocą budżetu korygującego**

„Ze względu na ograniczone dostępne środki z instrumentu elastyczności i łącznego marginesu na zobowiązania, Parlament Europejski i Rada uzgodniły zapisanie kwoty 100 mln EUR w budżecie korygującym w 2019 r. w celu zasilenia programów „Horyzont 2020” i Erasmus+. Komisja przedstawi ten budżet korygujący, który nie będzie zawierał żadnych innych elementów, gdy tylko zostanie zakończone wiosną 2019 r. dostosowanie techniczne wieloletnich ram finansowych na 2020 r., obejmujące również obliczenie łącznego marginesu na zobowiązania. Pozostaje to bez uszczerbku dla wszelkich zwykłych korekt technicznych, których Komisja będzie musiała dokonać, aby zapewnić prawidłowe wykonanie budżetu na 2019 r.

Parlament Europejski i Rada zobowiązują się do szybkiego rozpatrzenia projektu budżetu korygującego na 2019 r., który przedstawi Komisja.”.

Jednostronne oświadczenie złożone przez Zjednoczone Królestwo**w sprawie finansowania z budżetu 2019 przyszłych delegatur ESDZ w Zjednoczonym Królestwie**

„Zjednoczone Królestwo (UK):

- odnotowuje, że uzgodniony budżet Unii na 2019 r. obejmuje środki na finansowanie przyszłych delegatur ESDZ w Zjednoczonym Królestwie po jego wystąpieniu z Unii; oraz
- deklaruje, że niniejsza zgoda co do budżetu Unii na 2019 r. pozostaje całkowicie bez uszczerbku dla stanowiska, jakie Zjednoczone Królestwo może następnie przyjąć w dwustronnych dyskusjach między Zjednoczonym Królestwem a Unią w celu wypracowania porozumienia w sprawie ustanowienia takich delegatur.”.

Rozporządzenie o Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji (AMIF): ponowny przydział pozostałych kwot
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2000 z dnia 12 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 w odniesieniu do ponownego przydziału pozostałych kwot przydzielonych na wspieranie wdrażania decyzji Rady (UE) 2015/1523 i (UE) 2015/1601 lub przeznaczenia tych kwot na inne działania w ramach programów krajowych
Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 78–81

66/18

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem:
państw, które głosowały
przeciw: HU, FI
państw
nieuczestniczących: DK,
UK

Oświadczenie Rady

„Rada oświadcza, że jej zgoda na ponowny przydział lub przeniesienie pozostałych kwot w ramach programów krajowych z Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, wiążący się wyjątkowo z przedłużeniem terminu umorzenia i ponownym przydziałem kwot, jest spowodowana bardzo szczególną i wyjątkową sytuacją dotyczącą realizacji decyzji o relokacji i nie będzie stanowiła precedensu, ponieważ jest ograniczona do tego konkretnego przypadku dotyczącego przedmiotowego funduszu.”.

Oświadczenie Węgier

„Rozwiązanie problemu migracji u jego źródła wymaga nowego podejścia przedstawionego w konkluzjach Rady Europejskiej z czerwca 2018 roku, tak aby ostatecznie złamać model działania przemytników, zlikwidować zachęty do rozpoczynania niebezpiecznych podróży i powstrzymać nielegalny napływ migrantów.

Przeznaczanie co najmniej 20 % ponownie przydzielanych kwot po raz kolejny na relokację i przesiedlenia jest nie tylko sprzeczne z głównymi celami określonymi przez Radę Europejską, lecz będzie miało podobnie niską skuteczność realizacji i może również służyć jako czynnik przyciągający.

Węgry pragną także ponownie potwierdzić ściśle dobrowolny charakter relokacji i przesiedleń zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2018 roku; proponowane podejście polegające na przeznaczeniu 20 % ponownie przydzielanej kwoty na takie działania wydaje się zatem być również sprzeczne z ich dobrowolnym charakterem oraz z tym, co uzgodniły wszystkie państwa członkowskie. Ponadto nakłada się de facto karę finansową na te państwa członkowskie, które – w ramach wolnego wyboru swojej polityki – nie realizują relokacji ani przesiedleń.

W czasie gdy istnieje luka w finansowaniu w odniesieniu do wymiaru zewnętrznego, nie możemy nie skorzystać z okazji do tego, by przeznaczyć jak najwięcej dostępnych zasobów na zaspokajanie tych potrzeb. Węgry są zatem zdecydowane kontynuować i wzmacniać to nowe podejście, aby nie dopuścić do powtórzenia się niekontrolowanych przepływów z 2015 roku oraz jeszcze mocniej ograniczać nielegalną migrację na wszystkich istniejących i pojawiających się szlakach migracyjnych. W związku z tym Węgry przypominają o potrzebie całkowitej elastyczności przy przydzielaniu pozostałych kwot.

Węgry oświadczają zatem, że nie popierają przedmiotowego wniosku, zwłaszcza proponowanego podejścia zakładającego przeznaczenie co najmniej 20 % ponownie przydzielanych kwot na działania w ramach krajowych programów na rzecz przekazywania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony, na przesiedlenia lub inne doraźne przyjmowanie ze względów humanitarnych, a także na inne środki solidarnościowe w związku z przybywaniem do UE osób w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych.”.

Oświadczenie Finlandii

„Finlandia pragnie oświadczyć, że decyzje Rady (UE) 2015/1523 i (UE) 2015/1601 wymagały działań z zakresu relokacji oraz że finansowanie z Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (AMIF) zostało pierwotnie przydzielone na realizację tych decyzji. Finlandia wyraża ubolewanie, że pierwotne cele tych decyzji Rady nie były respektowane przez wszystkie państwa członkowskie.”.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT

DOKUMENT / OŚWIADCZENIA

Decyzja wykonawcza Rady o zintegrowanych uzgodnieniach UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR)

13422/18

Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1993 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zintegrowanych uzgodnień UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych
Dz.U. L 320 z 17.12.2018, s. 28–34

Oświadczenie Komisji i Wysokiego Przedstawiciela

„Komisja i Wysoki Przedstawiciel uważają, że przyjęte w 2013 r. zintegrowane uzgodnienia dotyczące reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych funkcjonują dobrze, są elastyczne i umożliwiają działanie w przypadku wielu kryzysów różnego typu. Wobec braku przeglądu wykazującego niedoskonałości nie ma powodów uzasadniających przyjęcie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie zintegrowanych działań UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych.

Komisja i Wysoki Przedstawiciel wyrażają zaniepokojenie faktem, że projekt decyzji wykonawczej Rady nie ma odpowiedniej podstawy prawnej, grozi zawężeniem zakresu zintegrowanych uzgodnień dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych oraz przekształca dobrowolne zobowiązania w zobowiązania prawne Komisji i Wysokiego Przedstawiciela.

W związku z tym Komisja i Wysoki Przedstawiciel oświadczają, że ich zdaniem przedmiotowa decyzja nie jest dla instytucji ani dla Wysokiego Przedstawiciela wiążąca, oraz zastrzegają sobie przysługujące im prawa.

Ponadto Komisja proponuje, aby wszelkie zmiany w uzgodnieniach rozważano w terminie późniejszym, w miarę konieczności i na podstawie wniosków wyciągniętych z pierwszego zastosowania uzgodnień podczas kryzysu migracyjnego/uchodźczego.

Tymczasem służby Komisji i ESDZ będą nadal przestrzegać zobowiązań zgodnie z uzgodnieniami przyjętymi w 2013 r., w tym z uzgodnieniami dotyczącymi dostarczania sprawozdań ze zintegrowanej orientacji i analizy sytuacyjnej.”.

<i>Konkluzje o homogenicznym rozszerzonym rynku wewnętrznym oraz stosunkach UE z krajami Europy Zachodniej niebędącymi członkami UE</i> Konkluzje Rady w sprawie homogenicznego rozszerzonego rynku wewnętrznego oraz stosunków UE z krajami Europy Zachodniej niebędącymi członkami UE	15561/18
Oświadczenie Węgier „Rada z zadowoleniem przyjmuje w swoich konkluzjach postępy poczynione w ramach negocjacji i podpisania protokołów ustaleń z większością państw beneficjentów na okres finansowania 2014–2021, Węgry chciałyby jednak zwrócić uwagę, że te negocjacje z Węgrami nadal trwają. Negocjacje te rozpoczęły się w 2016 r. z Norwegią, a ich celem było wypracowanie protokołów ustaleń. Norwegia wykazała wtedy gotowość do znalezienia konstruktywnego i wyważonego rozwiązania. Mechanizmy finansowe, które są bezwarunkowo zapewniane państwom członkowskim, powinny odzwierciedlać korzyści, jakie Norwegia czerpie z udziału w rynku wewnętrznym rozszerzonej Unii Europejskiej. Węgry są zdania, że chociaż na szczeblu unijnym i krajowym Norwegia uzyskała wiele ustępstw, partner ten wykazuje brak równoważnego zaangażowania i chęci do zawarcia racjonalnych protokołów ustaleń. Węgry podkreślają, że by osiągnąć porozumienie w sprawie protokołów ustaleń, konieczna jest gotowość partnera negocjacyjnego w oparciu o zasadę równoprawnego partnerstwa. Mimo powyższych zastrzeżeń Węgry nie chcą blokować przyjęcia konkluzji Rady i mogą zaakceptować tekst.”.	
<i>Konkluzje o mechanizmie współpracy i weryfikacji</i> Konkluzje Rady w sprawie mechanizmu współpracy i weryfikacji	15187/18
<i>Decyzja o uruchomieniu instrumentu elastyczności w celu wzmocnienia kluczowych programów na rzecz konkurencyjności UE i sfinansowania natychmiastowych środków budżetowych służących do rozwiązywania bieżących problemów wynikających z migracji, napływu uchodźców i zagrożeń bezpieczeństwa</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności w celu wzmocnienia kluczowych programów na rzecz konkurencyjności UE i sfinansowania natychmiastowych środków budżetowych służących do rozwiązywania bieżących problemów wynikających z migracji, napływu uchodźców i zagrożeń bezpieczeństwa Dz.U. L 54 z 22.2.2019, s. 3–4	15206/18

<i>Decyzja o uruchomieniu Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu zapewnienia środków na wypłatę zaliczek na 2019 r.</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/277 z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu zapewnienia środków na wypłatę zaliczek w budżecie ogólnym Unii na 2019 r. Dz.U. L 54 z 22.2.2019, s. 5–5	15208/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Łotwę do stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w transakcjach na rynku drewna</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/2006 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/UE upoważniającą Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 20–21	14473/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Chorwację do ograniczenia prawa do odliczania VAT za niektóre samochody osobowe</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1994 z dnia 11 grudnia 2018 r. upoważniająca Chorwację do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) oraz art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 320 z 17.12.2018, s. 35–37	14474/18
<i>Konkluzje w sprawie absorpcji środków w programach 2007–2013 oraz rezultatów (Sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 17/2018)</i> Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 17/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Działania Komisji i państw członkowskich podjęte w ostatnich latach programów z okresu programowania 2007–2013 przyspieszyły powolną absorpcję środków, lecz były niewystarczająco skoncentrowane na rezultatach”	14461/18
<i>Konkluzje w sprawie ukierunkowania projektów w ramach EFRR i EFS w latach 2014–2020 na rezultaty (Sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 21/2018)</i> Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 21/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Wybór i monitorowanie projektów finansowanych w ramach EFRR i EFS w latach 2014–2020 są nadal ukierunkowane głównie na produkty”	14933/18

<i>Rozporządzenie Rady otwierające unijne autonomiczne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2019–2020 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1977 z dnia 11 grudnia 2018 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2019–2020 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami Dz.U. L 317 z 14.12.2018, s. 2–8	14460/18
Oświadczenie Komisji, Niemiec i Szwecji „Uznając, że kontyngent dotyczący śledzi (nr 09.2792) określony w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/2265 z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych nie został uwzględniony w rozporządzeniu Rady w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych na lata 2019–2020. Odnotowując, że nieuwzględnienie tego kontyngentu wynika z faktu, iż potrzeby przemysłu przetwórczego mają zostać zrealizowane w drodze dwóch bezcłowych unijnych kontyngentów taryfowych ustalonych między UE a Norwegią. Uznając, że największy bezcłowy unijny kontyngent taryfowy dotyczący śledzi, przyprawianych i/lub konserwowanych octem winnym, w solance, ustalony między UE a Norwegią wygasa na początku 2021 r., co niemal zbiega się z wygaśnięciem rozporządzenia w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych pod koniec 2020 r. Stwarza to ryzyko niepewności i nieprzewidywalności dla unijnego przemysłu przetwórczego, który jest uzależniony od przywozu tego produktu. Powtarzając, że celem rozporządzenia w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych jest zapewnienie odpowiednich dostaw dla unijnego przemysłu przetwórczego, a także pewność i przewidywalność dla podmiotów unijnych, <i>Uznają, że w ewentualnym nowym rozporządzeniu w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych na okres po 2020 r. należy uwzględnić możliwe zmiany preferencji handlowych.”.</i>	
Oświadczenie Niemiec „Niemieckie rozumienie kontyngentu nr 09.2750 – <i>Ikra rybia, płukana, oczyszczona z przylegających organów i jedynie solona lub w solance, do przetworzenia na namiastki kawioru</i> Niemcy mogą zaakceptować kontyngent nr 09.2750 dotyczący ikry rybiej zgodnie z dokumentem roboczym Rady 13323/1/18 REV 1, rozumiejąc, że produkt ten jest tożsamy z kontyngentem nr 09.2750 zawartym w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/2265 z dnia 7 grudnia 2015 r. i że zmiana kodu CN ma charakter techniczny.”.	

3664. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Rolnictwa), które odbyło się w Brukseli w dniach 17 i 18 grudnia 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Handel niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci (ujednolicenie)</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 1–57	59/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (UE) nr 168/2013 o homologacji typu pojazdów dwu- lub trójkołowych oraz czterokołowców</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/129 z dnia 16 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 168/2013 w odniesieniu do zastosowania etapu Euro 5 do homologacji typu pojazdów dwu- lub trójkołowych oraz czterokołowców Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 106–111	65/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
<i>Rozporządzenie Rady ustanawiające na lata 2019 i 2020 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2025 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające na lata 2019 i 2020 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 7–17		14418/18	

Wspólne oświadczenie Francji i Hiszpanii

w sprawie morlesza bogara w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów 6–8

„Opinia naukowa ICES wskazuje, że stado morlesza bogara w obszarach 6–8 jest poważnie uszczuplone, i zaleca, aby w latach 2019 i 2020 stado to nie było poławiane. Od 2014 r. ICES była zdania, że należy zmniejszać śmiertelność wszelkimi środkami, aby umożliwić odbudowę stada i uniknąć dalszego pogarszania jego stanu. ICES zaleca zatem, aby wdrożone zostały środki służące ochronie młodych osobników.

Do dnia 1 marca 2019 r., przy uwzględnieniu krajowych uwarunkowań, zainteresowane państwa członkowskie zobowiązują się wdrożyć skoordynowane plany krajowe niezbędne do odbudowy stada morlesza bogara w podobszarach ICES 6–8, w szczególności za pomocą środków, takich jak:

- zamknięcie dla połowów przemysłowych i rekreacyjnych obszarów, w których zgodnie z opinią naukową występują młode osobniki, według ustaleń państw członkowskich;
- zwiększenie minimalnej wielkości do 35 cm w celu zachęcenia do unikania połowów osobników morlesza bogara, które nie osiągnęły wielkości, przy której zmieniają płeć na żeńską;
- ustalenie limitów połowowych na statek i na rejs w celu zapewnienia, aby morlesz bogar był gatunkiem poławianym wyłącznie jako przyłów;
- przeprowadzenie projektu badań naukowych z myślą o znalezieniu sposobów unikania połowów młodych osobników morlesza bogara przez statki prowadzące połowy takłami i włokami rozpornicowymi, odpowiedzialne za główną część połowów. Projekt ten powinien, zgodnie z zaleceniem STECF, objąć poprawę wiedzy biologicznej na temat rozmnażania gatunku i etapów dojrzewania oraz aktualizację szacunków wielkości i wieku dojrzałości samców i samic, wielkości przy zmianie płci oraz odsetka osobników gonochorycznych.

Powyższe skoordynowane plany krajowe zostaną przekazane Komisji do dnia 1 marca 2019 r. i zostaną ocenione przez STECF, aby zapewnić ich kompleksowość i skuteczność. Jeżeli STECF uzna w swojej ocenie, że należy podjąć dodatkowe działania w celu zapewnienia poprawy stanu tego stada, wówczas państwa członkowskie zobowiązują się dokonania przeglądu tego planu i odpowiednich środków krajowych w świetle zaleceń STECF. Powyższe środki mogą, w stosownych przypadkach, zostać włączone do wspólnych zaleceń odpowiednich grup państw członkowskich.

Zainteresowane państwa członkowskie uzgodnią niezbędne wymiany kwot w celu uniknięcia problemu „dławienia”.”.

Wspólne oświadczenie Hiszpanii i Portugalii

w sprawie morlesza bogara w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru 9

„Hiszpania i Portugalia uzgodnią niezbędne wymiany kwot dotyczących morlesza bogara w podobszarze ICES 9 w celu uniknięcia problemu „dławienia”.”.

Wspólne oświadczenie Hiszpanii i Portugalii**w sprawie beryksów w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów 3–10, 12 i 14**

„Hiszpania i Portugalia uzgodnią niezbędne wymiany kwot dotyczących beryksów w podobszarach ICES 3–10, 12 i 14 w celu uniknięcia problemu „dławienia”.”.

Oświadczenie Danii**w sprawie buławika czarnego w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru 3**

„Dania popiera opracowany przez prezydencję kompromisowy tekst rozporządzenia Rady ustanawiającego na lata 2019 i 2020 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych. Należy zapewnić skuteczną ochronę wrażliwych stad głębokowodnych.

W następstwie wdrożenia obowiązku wyładunku należy unikać sytuacji, w której dane stado staje się gatunkiem dławiącym. Z tego powodu Dania opowiadała się za długoterminowym rozwiązaniem dotyczącym buławika czarnego w wodach Unii obszaru 3. Dania uznaje, że buławik czarny obecnie nie stanie się gatunkiem dławiącym w tym obszarze. Jeżeli jednak problem ten wystąpi w latach 2019 lub 2020, Dania będzie apelować o szybkie znalezienie rozwiązania.”.

Oświadczenie Komisji**w sprawie skreślenia TAC dotyczących gatunków głębokowodnych**

„W przypadku gdy TAC zostały skreślone w odniesieniu do uprawnień do połowów gatunków głębokowodnych w latach 2019–2020, jak w przypadku widlaka białego w obszarach 1–10 i 12, buławika czarnego w obszarach 1, 2 i 4 oraz pałasza czarnego w obszarach 1–4, Komisja będzie kontynuować monitorowanie rozwoju tych stad w świetle najlepszych dostępnych opinii naukowych.”.

Rozporządzenie Rady o uprawnieniach połowowych 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym

Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2058 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym

Dz.U. L 329 z 27.12.2018, s. 8–12

14292/18

Oświadczenie Bułgarii i Rumunii

„Bułgaria i Rumunia – w kontekście przyjęcia rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2019 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb w Morzu Czarnym, a także uznawszy znaczenie dalszego wdrażania solidnego systemu monitorowania, kontroli i nadzoru dla uzyskania zrównoważonego wykorzystania morskich zasobów rybołówstwa w Morzu Czarnym – zobowiązują się:

1. prowadzić działania następcze i kontynuować wdrażanie w zakresie:
 - a) połowu turbota
 - utrzymania upoważnień do połowów turbota na poziomie 116 dla Bułgarii i 53 dla Rumunii oraz minimalnego przydziału na statek;
 - ustanowienia odpowiedniej liczby swoich wyznaczonych portów wyładunkowych – 8 dla Bułgarii i 13 dla Rumunii – tak aby usprawnić kontrolę wyładunków;
 - dalszej realizacji rygorystycznej polityki rejestrowania wszystkich połowów, w tym poniżej 50 kg, w odpowiednich dziennikach połowowych, deklaracjach wyładunkowych i dokumentach sprzedaży na wszystkich upoważnionych statkach;
 - utrzymania, co najmniej na poziomie z 2018 r., liczby inspekcji rynku i inspekcji na morzu, w tym podczas okresu zamkniętego, w oparciu o metodę oceny ryzyka i harmonogram uzgodniony z Komisją Europejską i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA);
 - utrzymania lub zwiększenia w 2019 r. wspólnych działań inspekcyjnych koordynowanych przez EFCA, w tym kontroli na morzu, podczas wyładunków, na rynkach, a także monitorowania transportu drogowego ryb;
 - monitorowania odrzutów w połowach *Rapana venosa*, tak aby ocenić wpływ na młode osobniki turbota, w uzupełnieniu do przepisów wieloletniego planu zarządzania połowami turbota w Morzu Czarnym przyjętego przez GFCM;
 - zwiększenia o 10% kontroli na morzu dotyczących oznakowania i identyfikacji narzędzi połowowych biernych zgodnie z przepisami Unii Europejskiej;
 - monitorowania pod kątem statystycznym przywozu/wywozu turbota do i z Unii Europejskiej;
 - prowadzenia prac z Komisją i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA) nad wdrażaniem zalecenia GFCM/41/2017/4 (wieloletni plan dotyczący turbota), a także wielu innych środków, które uznano za konieczne, aby zaradzić problemowi nierzetelnych raportów, nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów turbota w Morzu Czarnym oraz wprowadzania do obrotu ryb nielegalnie złowionych w tym regionie;

b) połowu kolenia

- utrzymania swoich odpowiednich połowów kolenia w 2019 r., tak by nie przekraczały poziomu ich połowów z 2015 r., oraz informowania Komisji co kwartał o działaniach podejmowanych z myślą o realizacji tego celu;
- dalszej realizacji przyjętej w 2016 r. rygorystycznej polityki zapisu wszystkich połowów, w tym poniżej 50 kg, w odpowiednich dziennikach połowowych, deklaracjach wyladunkowych i dokumentach sprzedaży na wszystkich upoważnionych statkach, a także statkach z przyłowami kolenia;
- dalszej poprawy gromadzenia danych dotyczących kolenia, połowów i przyłowów oraz udostępniania tych danych;

2. rejestracji połowu

odpowiedniego zajęcia się kwestią wszelkich stwierdzonych podczas ostatnich audytów przez służby Komisji niedociągnięć w zakresie kontroli w systemie rejestracji połowów, tak aby zapewnić pełną zgodność z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 i z jej środkami wykonawczymi.”.

Oświadczenie Rady i Komisji

w sprawie kontroli

„Rada i Komisja są zdania, że kwestią o wysokim priorytecie jest zajęcie się powszechnym występowaniem nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów turbotą w Morzu Czarnym poprzez skuteczną realizację regionalnego planu działania na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w obszarze podlegającym GFCM oraz poprzez realizację wspólnego pilotażowego systemu kontroli i inspekcji w kontekście wieloletniego planu zarządzania turbotem w Morzu Czarnym.

Środki w zakresie kontroli i monitorowania powinny być co najmniej utrzymane lub dalej zwiększane, jak to wskazano w oświadczeniu Bułgarii i Rumunii. Odnosne państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne wysiłki i poświęcić niezbędne zasoby na rzecz wzmocnienia swojego systemu kontroli oraz zapewnienia skuteczności środków, które zostały przyjęte.

Ponadto UE będzie dążyć do zapewnienia, by GFCM zwracała szczególną uwagę na pełne wywiązywanie się swoich umawiających się stron oraz współpracujących stron niebędących umawiającymi się stronami z realizacji regionalnego planu działania na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w Morzu Czarnym, realizacji śródkresowej strategii na lata 2017–2020 przyjętej przez GFCM w 2016 r., deklaracji ministerialnej z Sofii podpisanej przez ministrów ds. rybołówstwa państw czarnomorskich w czerwcu 2018 r. oraz projektu „Blacksea4fish”, zgodnie z deklaracją z Bukaresztu.”.

<i>Decyzja Rady o wsparciu uwzględniających aspekt płci polityk, programów i działań w zakresie zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i jej niewłaściwego wykorzystywania</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2011 z dnia 17 grudnia 2018 r. w sprawie wsparcia uwzględniających aspekt płci polityk, programów i działań w zakresie zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i jej niewłaściwego wykorzystywania, zgodnie z programem działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 38–50	14645/18
<i>Decyzja Rady dotycząca przedłużenia misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami (EUBAM) w Libii</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2009 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 25–26	14056/18
<i>Decyzja i rozporządzenie Rady o sankcjach w związku z sytuacją w Libii</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2012 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 51–52	14809/18
<i>Decyzja i rozporządzenie Rady o sankcjach w związku z sytuacją w Libii</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2004 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 12–13	14811/18
<i>Misja EUCAP Sahel Mali – decyzja o przedłużeniu misji bez dodatkowych kosztów</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2008 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 24–24	14673/18

<i>Operacja Atalanta: przekazywanie informacji i aktualizacja względem ONZ (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2007 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 22–23	14703/18
<i>Przeciwdziałanie nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do tych rodzajów broni i nielegalnemu handlowi nimi, a także ich skutkom, w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach w ramach strategii UE przeciwko nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni pt. „Zabezpieczanie broni, ochrona obywateli” – decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2010 z dnia 17 grudnia 2018 r. wspierająca przeciwdziałanie nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnemu handlowi nimi, a także ich skutkom, w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach w ramach strategii UE przeciwko nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowanej „Zabezpieczanie broni, ochrona obywateli” Dz.U. L 322 z 18.12.2018, s. 27–37	14502/18
3665. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Transportu, Telekomunikacji i <u>Energii</u>), które odbyło się w Brukseli w dniu 19 grudnia 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Decyzja Rady w sprawie budżetu 2019, która ma zostać przyjęta przez Regionalny Komitet Sterujący</i> Decyzja Rady (UE) 2019/3 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Regionalnego Komitetu Sterującego Wspólnoty Transportowej w odniesieniu do niektórych spraw budżetowych w związku z wdrażaniem Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Transportową Dz.U. L 1 z 3.1.2019, s. 1–4	15204/18

3666. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Środowiska), które odbyło się w Brukseli w dniu 20 grudnia 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>VAT na towary i usługi: ogólny mechanizm odwrotnego obciążenia</i> Dyrektywa Rady (UE) 2018/2057 z dnia 20 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do tymczasowego stosowania ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami towarów i usług powyżej określonego progu Dz.U. L 329 z 27.12.2018, s. 3–7	12852/18	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Rozporządzenie o Cedefop</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/128 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiające Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/75 Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 90–105	64/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Komisji

„Komisja wyraża ubolewanie, iż w szeregu kwestii współprawodawcy postanowili odejść od przyjętego w dniu 19 lipca 2012 r. wspólnego podejścia Parlamentu, Rady i Komisji w sprawie zdecentralizowanych agencji, bez przedstawienia koniecznego uzasadnienia.

Usunięcie klauzuli wygaśnięcia/klauzuli przeglądowej nie jest zgodne ze wspólnym podejściem. Brak klauzuli wygaśnięcia w rozporządzeniach ustanawiających nie wpłynie jednak w żaden sposób na przysługujące Komisji prawo inicjatywy ustawodawczej.

Komisja wyraża również ubolewanie z powodu odstępstwa od wspólnego podejścia w odniesieniu do procesu przeprowadzania ogólnej oceny agencji ze względu na konieczność przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym posłami do Parlamentu i członkami zarządu, przy dokonywaniu oceny funkcjonowania agencji. Komisja przypomina, że takie oceny należy przeprowadzać przy zachowaniu pełnej niezależności. Przy dokonywaniu oceny Komisja będzie stosowała swoje zwykłe praktyki dotyczące konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Przy odpowiedniej okazji Komisja dokona oceny skutków, jakie odstępstwa od wspólnego podejścia mają dla funkcjonowania trójstronnych agencji. Odstępstwa te nie powinny być traktowane jako precedens dla innych agencji.

Ponadto Komisja z ubolewaniem przyjmuje ponowne wprowadzenie funkcji zastępcy dyrektora w rozporządzeniu ustanawiającym Eurofound. Komisja pragnie przypomnieć, iż ze względu na wielkość tej agencji przepis ten nie jest proporcjonalny.

Komisja pragnie również podkreślić, iż decydowanie o wewnętrznych strukturach każdej agencji należy obecnie do obowiązków dyrektora wykonawczego, zaś do obowiązków centrum Cedefop należy określenie koniecznych ustaleń w zakresie wyznaczania zastępcy, aby zapewnić ciągłość świadczenia usług.”.

Oświadczenie Włoch

„Włochy należały do najaktywniejszych delegacji podczas negocjacji w Radzie dotyczących trzech przedmiotowych dossier i przyczyniły się do osiągnięcia podejścia ogólnego w grudniu 2016 r.

Miały również pozytywny wkład podczas rozmów trójstronnych, wykazując się elastycznością w odniesieniu do propozycji Parlamentu Europejskiego, utrzymując jednocześnie ducha podejścia ogólnego w Radzie.

Mając na względzie wspólne podejście z 2012 r. i trójstronny charakter trzech przedmiotowych agencji, próbowaliśmy w maksymalnym stopniu zachować homogeniczność między nimi pod względem zarządzania i przepisów.

Mianowanie zastępcy dyrektora przez dyrektora wykonawczego w Eurofoundzie i Cedefop – w tym pierwszym wypadku obowiązkowo, w tym drugim na zasadach dobrowolności – nie jest zgodne ze strategiczną rolą zarządu, który jest organem powołującym w trzech przedmiotowych agencjach.

Z tego względu, nie sprzeciwiając się porozumieniu, wyrażamy głębokie ubolewanie.”.

Rozporządzenie o EU-OSHA

Rozporządzenie Rady (UE) 2019/126 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2062/94.
Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 58–73

62/18

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu

Oświadczenie Komisji

„Komisja wyraża ubolewanie, iż w szeregu kwestii współprawodawcy postanowili odejść od przyjętego w dniu 19 lipca 2012 r. wspólnego podejścia Parlamentu, Rady i Komisji w sprawie zdecentralizowanych agencji, bez przedstawienia koniecznego uzasadnienia.

Usunięcie klauzuli wygaśnięcia/klauzuli przeglądowej nie jest zgodne ze wspólnym podejściem. Brak klauzuli wygaśnięcia w rozporządzeniach ustanawiających nie wpłynie jednak w żaden sposób na przysługujące Komisji prawo inicjatywy ustawodawczej.

Komisja wyraża również ubolewanie z powodu odstępstwa od wspólnego podejścia w odniesieniu do procesu przeprowadzania ogólnej oceny agencji ze względu na konieczność przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym posłami do Parlamentu i członkami zarządu, przy dokonywaniu oceny funkcjonowania agencji. Komisja przypomina, że takie oceny należy przeprowadzać przy zachowaniu pełnej niezależności. Przy dokonywaniu oceny Komisja będzie stosowała swoje zwykłe praktyki dotyczące konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Przy odpowiedniej okazji Komisja dokona oceny skutków, jakie odstępstwa od wspólnego podejścia mają dla funkcjonowania trójstronnych agencji. Odstępstwa te nie powinny być traktowane jako precedens dla innych agencji.

Ponadto Komisja z ubolewaniem przyjmuje ponowne wprowadzenie funkcji zastępcy dyrektora w rozporządzeniu ustanawiającym Eurofound. Komisja pragnie przypomnieć, iż ze względu na wielkość tej agencji przepis ten nie jest proporcjonalny.

Komisja pragnie również podkreślić, iż decydowanie o wewnętrznych strukturach każdej agencji należy obecnie do obowiązków dyrektora wykonawczego, zaś do obowiązków centrum Cedefop należy określenie koniecznych ustaleń w zakresie wyznaczania zastępcy, aby zapewnić ciągłość świadczenia usług.”.

Oświadczenie Włoch

„Włochy należały do najaktywniejszych delegacji podczas negocjacji w Radzie dotyczących trzech przedmiotowych dossier i przyczyniły się do osiągnięcia podejścia ogólnego w grudniu 2016 r.

Miały również pozytywny wkład podczas rozmów trójstronnych, wykazując się elastycznością w odniesieniu do propozycji Parlamentu Europejskiego, utrzymując jednocześnie ducha podejścia ogólnego w Radzie.

Mając na względzie wspólne podejście z 2012 r. i trójstronny charakter trzech przedmiotowych agencji, próbowaliśmy w maksymalnym stopniu zachować homogeniczność między nimi pod względem zarządzania i przepisów.

Mianowanie zastępcy dyrektora przez dyrektora wykonawczego w Eurofoundzie i Cedefop – w tym pierwszym wypadku obowiązkowo, w tym drugim na zasadach dobrowolności – nie jest zgodne ze strategiczną rolą zarządu, który jest organem powołującym w trzech przedmiotowych agencjach.

Z tego względu, nie sprzeciwiając się porozumieniu, wyrażamy głębokie ubolewanie.”.

<i>Rozporządzenie o Eurofoundzie</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/127 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiające Europejską Fundację na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1365/75 Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 74–89	63/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
---	-------	-------------------------	---

Oświadczenie Komisji

„Komisja wyraża ubolewanie, iż w szeregu kwestii współprawodawcy postanowili odejść od przyjętego w dniu 19 lipca 2012 r. wspólnego podejścia Parlamentu, Rady i Komisji w sprawie zdecentralizowanych agencji, bez przedstawienia koniecznego uzasadnienia.

Usunięcie klauzuli wygaśnięcia/klauzuli przeglądowej nie jest zgodne ze wspólnym podejściem. Brak klauzuli wygaśnięcia w rozporządzeniach ustanawiających nie wpłynie jednak w żaden sposób na przysługujące Komisji prawo inicjatywy ustawodawczej.

Komisja wyraża również ubolewanie z powodu odstępstwa od wspólnego podejścia w odniesieniu do procesu przeprowadzania ogólnej oceny agencji ze względu na konieczność przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym posłami do Parlamentu i członkami zarządu, przy dokonywaniu oceny funkcjonowania agencji. Komisja przypomina, że takie oceny należy przeprowadzać przy zachowaniu pełnej niezależności. Przy dokonywaniu oceny Komisja będzie stosowała swoje zwykłe praktyki dotyczące konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Przy odpowiedniej okazji Komisja dokona oceny skutków, jakie odstępstwa od wspólnego podejścia mają dla funkcjonowania trójstronnych agencji. Odstępstwa te nie powinny być traktowane jako precedens dla innych agencji.

Ponadto Komisja z ubolewaniem przyjmuje ponowne wprowadzenie funkcji zastępcy dyrektora w rozporządzeniu ustanawiającym Eurofound. Komisja pragnie przypomnieć, iż ze względu na wielkość tej agencji przepis ten nie jest proporcjonalny.

Komisja pragnie również podkreślić, iż decydowanie o wewnętrznych strukturach każdej agencji należy obecnie do obowiązków dyrektora wykonawczego, zaś do obowiązków centrum Cedefop należy określenie koniecznych ustaleń w zakresie wyznaczania zastępcy, aby zapewnić ciągłość świadczenia usług.”.

Oświadczenie Włoch

„Włochy należały do najaktywniejszych delegacji podczas negocjacji w Radzie dotyczących trzech przedmiotowych dossier i przyczyniły się do osiągnięcia podejścia ogólnego w grudniu 2016 r.

Miały również pozytywny wkład podczas rozmów trójstronnych, wykazując się elastycznością w odniesieniu do propozycji Parlamentu Europejskiego, utrzymując jednocześnie ducha podejścia ogólnego w Radzie.

Mając na względzie wspólne podejście z 2012 r. i trójstronny charakter trzech przedmiotowych agencji, próbowaliśmy w maksymalnym stopniu zachować homogeniczność między nimi pod względem zarządzania i przepisów.

Mianowanie zastępcy dyrektora przez dyrektora wykonawczego w Eurofoundzie i Cedefop – w tym pierwszym wypadku obowiązkowo, w tym drugim na zasadach dobrowolności – nie jest zgodne ze strategiczną rolą zarządu, który jest organem powołującym w trzech przedmiotowych agencjach.

Z tego względu, nie sprzeciwiając się porozumieniu, wyrażamy głębokie ubolewanie.”.

<i>Zmiana dyrektywy o czynnikach rakotwórczych i mutagenach w miejscu pracy (druga część)</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/130 z dnia 16 stycznia 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 112–120	60/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które głosowały przeciw: UK
---	-------	-------------------------	--

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

„Zjednoczone Królestwo zdecydowanie popiera dyrektywę 2004/37/WE o ochronie pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy oraz proces ustalania dopuszczalnych wartości przez Komisję, którego elementem jest dogłębna ocena uwzględniająca czynniki naukowe, techniczne i społeczno-ekonomiczne oraz opinie zainteresowanych stron, w tym partnerów społecznych.

Zjednoczone Królestwo jest świadome uzasadnionych obaw związanych z narażeniem na spaliny emitowane z silników Diesla; w Zjednoczonym Królestwie narażenie na te emisje podlega kontroli od ponad 20 lat. Jednak wiążące dopuszczalne wartości narażenia zawodowego powinny znaleźć się w dyrektywie o czynnikach rakotwórczych i mutagenach jedynie wtedy, gdy z powodzeniem przejdą proces ustalania dopuszczalnej wartości. Zjednoczone Królestwo z ubolewaniem stwierdza, że przy ustalaniu wiążącej dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego w przypadku węgla elementarnego jako markera dla spalin emitowanych z silników Diesla proces ten nie nastąpił. Choć Zjednoczone Królestwo nadal popiera działania podejmujące problem narażenia na spaliny emitowane z silników Diesla, nie możemy poprzeć sposobu, w jaki ta dopuszczalna wartość została ustalona, dlatego też nie możemy poprzeć tej zmiany w dyrektywie.”.

Rozporządzenie o homologacji typu (brexit)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/26 z dnia 8 stycznia 2019 r. uzupełniające prawodawstwo Unii dotyczące homologacji typu w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii (Tekst mający znaczenie dla EOG)
Dz.U. L 8I z 10.1.2019, s. 1–7

67/18

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem:
państw, które wstrzymały
się od głosu: DE

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT

DOKUMENT / OŚWIADCZENIA

Konkluzje o zanieczyszczeniu powietrza (sprawozdanie specjalne nr 23/2018 Trybunału Obrachunkowego)

Projekt konkluzji Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 23/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Zanieczyszczenie powietrza: nasze zdrowie nadal nie jest wystarczająco chronione”

15782/18

<i>Rozporządzenie o kwotach na niektóre produkty rolne i przemysłowe</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2070 z dnia 20 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1388/2013 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 197–209	13271/18
<i>Rozporządzenie zawieszające cła na niektóre produkty rolne i przemysłowe</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2069 z dnia 20 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 4–196	15345/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Belgię do zwalniania niektórych podatników z VAT</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/2077 z dnia 20 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/53/UE upoważniającą Królestwo Belgii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 222–223	14616/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Niemcy do dalszego odstępstwa co do VAT na niektóre towary i usługi</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/2060 z dnia 20 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE upoważniającą Niemcy do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 329 z 27.12.2018, s. 20–21	14617/18
<i>Aktualizacja danych ludnościowych o Unii (decyzja)</i> Decyzja Rady (UE, Euratom) 2018/2076 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zmiany regulaminu wewnętrznego Rady Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 218–221	15270/18

<i>Zalecenie z oceny Schengen: współpraca policyjna – Portugalia</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny stosowania przez Republikę Portugalską dorobku Schengen w dziedzinie współpracy policyjnej	14932/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: granica zewnętrzna – Szwecja</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Szwecję dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi	14930/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: powroty – Norwegia</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2017 r. dotyczącej stosowania przez Norwegię dorobku Schengen w dziedzinie powrotów	14889/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: granica zewnętrzna – Niderlandy</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny stosowania przez Niderlandy dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi (przejścia graniczne EUROPOORT, Hoek van Holland, port lotniczy Rotterdam The Hague i krajowy ośrodek koordynacji)	14891/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: polityka wizowa – Łotwa</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2018 r. oceny stosowania przez Łotwę dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej	14887/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: współpraca policyjna – Hiszpania</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny stosowania przez Królestwo Hiszpanii dorobku Schengen w dziedzinie współpracy policyjnej	14936/18

<i>Zalecenie z oceny Schengen: współpraca policyjna – Szwajcaria</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2018 r. oceny stosowania przez Konfederację Szwajcarską dorobku Schengen w dziedzinie współpracy policyjnej	14928/18
<i>Decyzja Rady o zawarciu umowy z Antiguą i Barbudą</i> Decyzja Rady (UE) 2019/75 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Antiguą i Barbudą zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 1–3	12383/17
Umowa między Unią Europejską a Antiguą i Barbudą zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 4–7	12382/17
<i>Decyzja Rady o zawarciu umowy z Barbadosem</i> Decyzja Rady (UE) 2019/76 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Barbadosem zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Barbadosem w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 8–10	12386/17
Umowa między Unią Europejską a Barbadosem zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Barbadosem w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 11–14	12385/17
<i>Decyzja Rady o zawarciu umowy ze Wspólnotą Bahamów</i> Decyzja Rady (UE) 2019/77 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Wspólnotą Bahamów zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Wspólnotą Bahamów w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 15–17	12389/17

Umowa między Unią Europejską a Wspólnotą Bahamów zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Wspólnotą Bahamów w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 18–21	12388/17
<i>Decyzja Rady o zawarciu umowy z Federacją Saint Kitts i Nevis</i> Decyzja Rady (UE) 2019/80 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 36–38	12393/17
Umowa między Unią Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 39–42	12391/17
<i>Decyzja Rady o zawarciu umowy z Republiką Mauritiusu</i> Decyzja Rady (UE) 2019/78 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Mauritiusu w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 22–24	12396/17
Umowa między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Mauritiusu w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 25–28	12395/17

<i>Decyzja Rady o zawarciu umowy z Republiką Seszeli</i> Decyzja Rady (UE) 2019/79 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Seszeli zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 29–31	12399/17
Umowa między Unią Europejską a Republiką Seszeli zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U. L 18 z 21.1.2019, s. 32–35	12398/17
<i>Konkluzje o sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Europejskie centra doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych”</i> Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego nr 14/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Europejskie centra doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych – niezbędne są dalsze postępy”	15766/18
<i>Zawarcie umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1907 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zawarcia między Unią Europejską a Japonią Umowy o partnerstwie gospodarczym Dz.U L 330 z 27.12.2018, s. 1–2	7964/18
Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią Dz.U L 330 z 27.12.2018, s. 3–899	7965/18
<i>Decyzja Rady o podjęciu negocjacji ze Szwajcarią na mocy art. XXVIII w sprawie mięsa przyprawianego</i> Decyzja Rady upoważniająca do podjęcia negocjacji ze Szwajcarią na mocy art. XXVIII GATT 1994 w sprawie umowy dotyczącej zmiany koncesji Szwajcarii w ramach WTO na mięso przyprawiane niepoddane dalszej obróbce	14471/18

<i>Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany kontyngentu taryfowego na mięso drobiowe ustalonego w umowie o stowarzyszeniu z Ukrainą</i> Decyzja Rady (UE) 2019/52 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w sprawie umowy zmieniającej istniejący kontyngent taryfowy na mięso drobiowe i drobiowe produkty mięsne oraz istniejący system taryfowy dotyczący innych kawałków mięsa drobiowego, określone w załączniku I-A do rozdziału 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony Dz.U. L 10 z 14.1.2019, s. 62–63	15078/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE na COP konwencji rotterdamskiej co do zgodności</i> Decyzja Rady (UE) 2019/53 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do procedur zgodności Dz.U. L 10 z 14.1.2019, s. 64–70	15143/18
<i>Decyzja Rady w sprawie stanowiska UE dotyczącego przedłużenia planu działania UE–NWP</i> Decyzja Rady (UE) 2019/222 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy (NWP), z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania planu działania UE–NWP Dz.U. L 35 z 7.2.2019, s. 32–34	15113/18
<i>Decyzja Rady w sprawie stanowiska UE dotyczącego przedłużenia planu działania UE–Izrael</i> Decyzja Rady (UE) 2019/105 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania planu działania UE–Izrael Dz.U. L 21 z 24.1.2019, s. 64–65	15114/18

Procedury pisemne zakończone w dniu 21 grudnia 2018 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2054 z dnia 21 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie Dz.U. L 327I z 21.12.2018, s. 5-8	15036/18
Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2078 z dnia 21 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 224–224	15262/18